16/03/2019

Εγκαίνια σε νέο συσσίτιο ενορίας στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 15 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Α’ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό

Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τα Εγκαίνια της «Τράπεζας Αγάπης» (Συσσίτιο) της ενορίας, το οποίο δημιουργήθηκε προσφάτως και προσφέρει 50 μερίδες φαγητού καθημερινώς. Ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη τον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού π. Ανδρέα Πολύχρο και τους συνεργάτες του για την νέα δράση της ενορίας.

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου ήταν:
«Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρ-θένος ζητοῦσα ἐβόησε πρός τόν λειτουργοῦντα».

Στή στιγμή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου μᾶς μεταφέρει σήμερα, πρώτη Παρασκευή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πρώτη Παρασκευή τῶν Χαιρετισμῶν, ὁ ἱερός ποιητής τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου. Ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἡ ταπεινή Κόρη τῆς Να-ζαρέτ ζητᾶ νά ἀποκτήσει «γνῶσιν ἄγνωστον», νά μάθει πῶς θά συμ-βεῖ αὐτό πού μόλις τῆς ἀνήγγειλε ὁ οὐράνιος ἐπισκέπτης. Ζητᾶ «γνῶ-σιν ἄγνωστον» γιά νά εἰσ-χωρήσει κατά τό δυνατόν στό μυ-στήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί νά γίνει «βουλῆς ἀπορρήτου μύ-στις». Ζητᾶ μέ ταπείνωση τή γνώ-ση πού τῆς λείπει. Ζητᾶ χωρίς νά ἐκβιάζει ἤ νά προσπαθεῖ νά τήν ἐκμαιεύσει μέ δόλιο τρόπο, δηλώ-νο-ντας τήν ὑπακοή της στίς βου-λές καί τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

Πόση διαφορά ὑπάρχει ἀνάμεσα στήν Παναγία Παρθένο καί τούς πρωτοπλάστους, τόν Ἀδάμ καί τήν Εὔα, τῶν ὁποίων τήν παρακοή καί τήν ἔξοδο ἀπό τόν παράδεισο μᾶς ὑπενθύμισε ἡ Ἐκκλησία μας πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες, τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς;

Καί ἐκεῖνοι ἀναζητοῦσαν τή γνώ-ση. Ὅμως ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἦταν νά μή

δοκιμάσουν τόν καρπό τῆς γνώσεως. Νά μήν δοκιμάσουν τόν καρπό ἑνός καί μόνο δένδρου ἀπό ὅλα τά δένδρα τῆς Ἐδέμ. Καί πα-ρά-κουσαν. Καί ἀκολούθησαν τή συμ-βουλή τοῦ ὄφεως καί δοκί-μα-σαν, καταπατώντας τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Καί τί ἔμαθαν; Ὅτι ἦταν γυμνοί καί δέν εἶχαν θέση πλέον μέσα στόν παράδεισο τοῦ Θεοῦ, ἐφό-σον οὔτε συγγνώμη δέν ζήτη-σαν γιά τήν παρακοή τους.

Πόσο διαφορετική εἶναι ὅμως ἡ στάση τῆς Παναγίας μας! Ἐκείνη ὑποτάσσεται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἀξιώνεται νά γίνει Μητέρα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀξιώνεται νά φέρει στόν κόσμο τόν Χριστό ὁ ὁποῖ-ος θά μᾶς γνωρίσει τόν Πατέ-ρα του, κατά τή διαβεβαίωσή του ὅτι «πάντα ἅ ἤκουσα παρά τοῦ Πα-τρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν». Ἀξιώ-νεται νά χαρίσει στόν κόσμο Ἐκεῖ-νον, ὁ ὁποῖος μᾶς κατέχει καί μᾶς ἀποκαλύπτει «τό βάθος τῆς γνώ-σεως τοῦ Θεοῦ».

Ὑποτάσσεται ἡ Παναγία μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι μόνο δέν αἰσθάνεται τή γυμνότητα πού αἰσθάνθηκαν οἱ πρωτόπλαστοι, ἀλλά αἰσθάνεται «ἐν ἱματισμῷ δια-χρύσῳ περιβεβλη-μέ-νη, πεποι-κιλ-μένη» ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ὑποτάσσεται ἡ Ὑπεραγία Θεο-τόκος στή βουλή τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι μόνο δέν ἐκπίπτει τοῦ παραδείσου, ἀλλά γίνεται ἡ ἴδια «παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον» γιά ὁλόκλη-ρο τό ἀνθρώπινο γένος, καί ἀνα-δει-κνύεται πλατυτέρα τῶν οὐρα-νῶν γιά νά χωρέσει τελικά ὅλο τό μυστήριο τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς γνώσεως ἀπο-τελεῖ διαρκῆ ἐπιδίωξη τοῦ ἀν-θρώ-που σέ κάθε ἐποχή. Ἰδιαι-τέρως ὅμως στήν ἐποχή μας, κατά τήν ὁποία τά ἠλεκτρονικά μέσα, πού ὅλοι ἔχουμε στή διάθεσή μας, μᾶς τήν προσφέρουν σέ κάθε ζήτηση καί σέ κάθε στιγμή. Ζητοῦμε νά μά-θουμε, καί καλῶς κάνουμε, ἐφόσον ἡ ἔφεση γιά τή γνώση εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὅμως εἶναι χρήσιμη καί ὠφέλιμη, ὅταν δέν μᾶς φέρνει ἀντιμέτωπους μέ τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἡ ἀπό-κτησή της δέν ὁδηγεῖ καί ἐμᾶς νά συνειδητοποιήσουμε, πολλές φο-ρές καί καθυστερημένα, ὅτι εἴ-μα-στε γυμνοί, γυμνοί ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί γυμνοί ἐνώ-πιον τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ἡ ἀπό-κτησή της δέν τρέφει τόν ἐγωισμό μας, δέν αὐξάνει τήν ἰδέα πού ἔχουμε γιά τόν ἑαυτό μας, δέν μᾶς κάνει νά νομίζουμε ὅτι εἴμαστε κάποιοι, καί μποροῦμε νά διαγρά-ψου-με τόν Θεό ἀπό τή ζωή μας, νά τόν καταργήσουμε ἀπό τήν καθη-με-ρινότητά μας, νά τόν ἐκδιώ-ξου-με ἀπό τήν κοινωνία μας καί νά τόν ἀντικαταστήσουμε μέ τά σύγ-χρο-να εἴδωλα.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς γνώσεως εἶναι εὐκταία καί ὠφέλιμη, ὅταν, πρῶτο ἀπό ὅλα ὅσα ἐπιδιώκουμε νά γνωρίσουμε, εἶναι ὁ Θεός. Καί ὁ Θεός γνωρίζεται μέσα ἀπό τό θέ-λη-μα του, γνωρίζεται μέ τήν τα-πεί-νωση καί τήν ὑπακοή.

Ἡ Παναγία μας, αὐτή ἡ ταπεινή καί ἁπλῆ Κόρη τῆς Ναζαρέτ, εἶχε τήν τιμή καί τό

προνόμιο νά γνω-ρίσει περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο ἄνθρωπο στόν κόσμο τόν Θεό, πε-ρισσότερο ἀπό ὅλους τούς σοφούς καί τούς ἐπιστήμονες, τούς θεολό-γους καί τούς διανοητές, γιατί δέν ἐπιδίωξε νά τόν γνωρίσει ἐγωι-στι-κά, ἀλλά μέ ταπείνωση. Ἡ ἀπά-ντησή της πρός τόν ἀρχάγγελο Γα-βριήλ «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γέ-νοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου» τῆς χάρισε τήν «ἄγνωστο γνῶσιν», τήν ὁποία ἐπιθυμοῦσε νά γνωρί-σει, γιατί ὁ Θεός γνωρίζεται ἐμπει-ρι-κά, γνωρίζεται κατοικώντας στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι διατεθειμένος νά τόν δεχθεῖ, ὅπως ἡ Παναγία Παρθένος.

Ψάλλοντας, λοιπόν, ἀπόψε τήν πρώτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν ἀνύμφευτη Νύμφη καί ἐγκωμιάζοντας τήν εὐ-λογημένη καί κεχαριτωμένη Παρ-θένο καί Μη-τέρα τοῦ Κυρίου μας, τήν κα-τέ-χουσα «τήν ἄγνωστον γνῶσιν», ἄς τήν παρακαλέσουμε, ἀδελφοί μου, νά ὁδηγεῖ καί ἐμᾶς στή γνώ-ση τοῦ Υἱοῦ της, καί ἄς προσπα-θοῦμε νά μιμηθοῦμε τό παράδειγ-μα τῆς τα-πεινώσεως καί τῆς ὑπα-κοῆς της, πού θά μᾶς χαρίσει τήν ἀληθινή γνώση τοῦ Θεοῦ.